

Dernæst er disse lokale Foreninger meget ofte sammensluttede i *større faglige Foreninger*, der omfatter en Provins eller hele Landet.

Endelig findes som Centralen i Arbejdsgivernes Organisationer *Dansk Arbejdsgiverforening*, der er stiftet i Aaret 1898, og som efter Opgørelse i Statistisk Aarbog for 1926 ved Udgangen af Aaret 1924—25 (den 1. Juli 1925) omfattede:

230 Organisationer beskæftigende	125 700 Arbejdere
172 Enkeltvirksomheder	22 260 —

Ifølge § 2 i Arbejdsgiverforeningens Love *optager* Arbejdsgiverforeningen:

- Arbejdsgiverorganisationer, der har til Formaal at samle Udøvere af samme Fag *fra hele Landet*.
- Arbejdsgiverorganisationer med *landsdelsvis Begrænsning*, saafremt den paagældende Organisation erklærer sig villig til, naar det forlanges, at modtage Tilslutning af andre Arbejdsgiverorganisationer indenfor samme Fag og saaledes danne en Forening for det paagældende Fag.
- Enkeltvirksomheder, der ifølge deres Art er udelukkede fra at slutte sig til nogen enkelt Fagorganisation.

Dansk Arbejdsgiverforenings Formaal er:

at danne en Hovedorganisation for alle faglige Arbejdsgiverorganisationer og Enkeltvirksomheder,

at fremme og styrke Arbejdsgivernes fagmæssige Sammenslutninger for hele Landet,

at afgøre Tvistigheder, der maatte opstaa indenfor „Arbejdsgiverforeningen“s Rammer, eventuelt ved „Arbejdsgiverforeningen“s Voldgiftskommission,

at medvirke til, at Arbejdsgiverorganisationerne ved godt Sammenhold og fælles Optræden varetager Arbejdsgivernes Fællesinteresser indenfor Arbejderforholdet, og

at bidrage til, at Tvistigheder imellem Arbejdsgivere og Arbejdere saa vidt muligt undgaas eller dog søges afgjort paa fredelig Maade uden Arbejdsstandsninger.

Desuden er Arbejdsgiverforeningens Medlemmer paa de forskellige lokale Pladser sammensluttede i *lokale Sammenslutninger af Arbejdsgiverforeningens Medlemmer*. Efter „Arbejdsgiverforeningens Haandbog for 1925—26“ fandtes der 45 saadanne lokale Sammenslutninger — alle i Provinsbyerne.

Organisationsforholdene paa Arbejdsgivernes Side har ikke udviklet sig i Overensstemmelse med en i Forvejen lagt Plan, men er Resultatet af en historisk Udvikling.

Organisationsforholdene indenfor de forskellige Fag vil derfor ogsaa ved en nærmere Undersøgelse vise sig at frembyde forskellige Former, der naturligvis ikke mindst er bestemte af Antallet af Virksomheder indenfor vedkommende Fag og disses Beliggenhed.

b) Arbejdere.

For den langt overvejende Part er det ogsaa *efter faglige Hensyn*, at Arbejdernes Organisationer har udviklet sig.

Ogsaa her er Udviklingen gaaet ganske gradvis — og foregaar i øvrigt stadig —, og der vil derfor indenfor de forskellige Fag træffes forskellige Organisationsformer.

Det laveste Led i Arbejdernes Organisation er — naar man bortser fra Værkstedsklubber og lignende — den indenfor et snævrere Omraade dannede *Fagforening*.

De forskellige Fagforeninger er atter sammensluttede i *faglige Forbund* — de saakaldte „Fagforbund“ —, der i Almindelighed omfatter hele Landet.

Endelig er disse for største Delen atter Medlemmer af *de samvirkende Fagforbund*. Denne Hovedorganisation, der stiftedes i 1898, rummede i 1924 i alt 51 Forbund og en enkeltstaaende Fagforening — med i alt 198 944 Mænd, 38 579 Kvinder eller i alt: 237 023 Medlemmer.

De samvirkende Fagforbund *optager*:

- her i Landet værende Fagforbund (ved Fagforbund forstaas en Landsorganisation) samt
- saadanne Fagforeninger, som ifølge Sagens Natur ikke egner sig for en faglig Centralisation.

De samvirkende Fagforbunds *Formaal* er ved Samarbejde mellem Fagforbundene og de med disse ligestillede Organisationer at støtte Arbejdernes Bestræbelser